

теорії систем; застосування системного підходу до управління закладом охорони здоров'я дає змогу покращити процеси керівництва; чим вищий рівень якості складових системи управління надання медичних послуг, тим більша вірогідність отримання якісної медичної послуги; надання медичної послуги залежить від двох важливих факторів: людських ресурсів та обладнання; описуючи медичний заклад як відкриту систему можливо створити моделі; кожна підсистема лікувального закладу має бути керована, пов'язана з іншими відповідними нормативними документами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

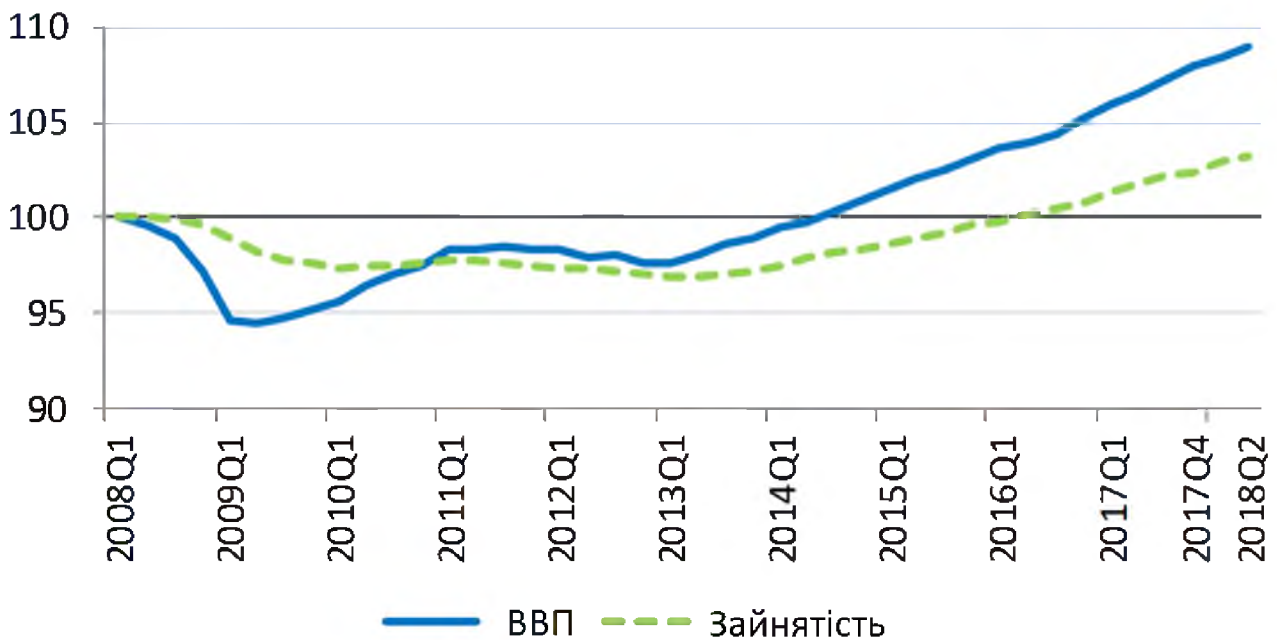
1. *Державне управління реформуванням системи охорони здоров'я в Україні / М.М. Білинська, Я. Ф. Радиш, І. В. Рожкова та ін. ; за заг. ред. М. М. Білинської. – К. ; Львів : НАДУ, 2012. – 240 с*
2. *Лехан В. М. Основні шляхи подальшого розвитку системи охорони здоров'я в Україні / В. М. Лехан, В. М. Рудий. – К. : Вид-во Раєвського, 2005. – 168с.*
3. *Долот В. Д. До проблеми визначення вартості лікування пацієнта в амбулаторно-поліклінічних умовах / В. Д. Долот, Л. А. Ляховченко, Я. Ф. Радиш // Економіка та держава. – 2011. – № 12. – С. 109–123.*
4. *Долот В. Д. Основні напрями та пріоритети реформування сфери охорони здоров'я України [Електронний ресурс] / В. Д. Долот // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2012. – № 12. – Режим доступу : <http://www.du.nauka.com.ua>.*

**Передрук Тарас Ігорович, магістрант,
Білецька Ірина Мирославівна, к.е.н, доцент,
завідувач кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

МОНІТОРИНГ РІВНЯ ЗАЙНЯТОСТІ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Дослідження європейського ринку праці і, зокрема, зайнятості на ньому, доцільно проводити беручи за точку відліку кризовий період 2008-2009 рр. Останні дослідження дозволяють стверджувати, що економічне розширення починаючи з 2014 року супроводжуватися постійним створенням робочих місць. Спричинений сильним внутрішнім та зовнішнім попитом та високим рівнем довіри, ринок праці Європейського Союзу (ЄС) забезпечив стійке зростання зайнятості. У 2017 році зайнятість в ЄС зросла на 1,6%, причому в першому півріччі зростання було сильнішим. У першій половині 2018 року зростання зайнятості продовжувало зростати солідними темпами (рис. 1). Дані показники були набагато вищими, ніж середній приріст зайнятості, який спостерігався в ЄС та зоні євро (Є3) до кризи (близько 1% у середньому за період 2000-2007 років). Рівень безробіття в ЄС в останні роки неухильно знижується – з 11% (в зоні євро - 12%) в 2013 році до 6,9% (8,3% в зоні євро) у червні 2018 року.

Рис. 1. Зайнятість і ВВП в ЄС (2008Q1 = 100)*

* за даними [Євростат]

Зайнятість вийшла на докризовий рівень 2008 року аж в 1 кварталі 2016 року. Варто відзначити, що економічне зростання вийшло на показники 2008 року майже на 2 роки швидше – у 2 кварталі 2014 року. ВВП продовжував зростати стійкими темпами протягом всього 2017 року, а зайнятість зростала повільніше. В останньому кварталі 2017 року ВВП зріс на 2,7% в порівнянні з 2016 роком, тоді як зайнятість зросла на всього 1,5%. Водночас зниження зростання темпів зайнятості підтверджується і останніми даними Євростату [2].

У 2018 році темпи зростання впродовж усього року також знижувалися як в цілому ЄС (28 країн), так і в зоні євро ЄЗ (19 країн) (таблиця 1) і склали для ЄС 1,3 % у порівнянні з 2017 роком, тобто темпи зростання знизилися на 0,2 %.

Таблиця 1

Темпи зростання зайнятості в ЄЗ-19 і ЄС-28, %*

	Відсоток зміни порівняно з попереднього кварталу (на основі сезонних даних)				Відсоток зміни порівняно з у тому ж кварталі попереднього року (на основі нескоректованих даних)			
	2018				2018			
	1 кв.	2 кв.	3 кв.	4 кв.	1 кв.	2 кв.	3 кв.	4 кв.
ЄЗ-19	0,4	0,4	0,2	0,3	1,5	1,6	1,3	1,2
ЄС-28	0,5	0,4	0,2	0,2	1,5	1,3	1,2	1,2

*За даними [2]

Це співпало зі зниженням темпів зростанням продуктивності праці у першій половині 2018 року після початку зниження темпів зростання ВВП. За період 2008-2016 рр. темпи зростання продуктивності праці впали в середньому на 0,5% з близько 1,5% у 2000-2007 роках. На ранніх етапах економічного відновлення продуктивність має тенденцію до прискореного зростання, також

зростає ВВП як результат на циклічних покращень, однак, для залучення більшої кількості персоналу потрібно більше часу. З підвищенням темпів зростання, попит на робочу силу також підтверджує тенденцію зростання, послаблюючи тим самим зростання продуктивності.

Таким чином, у 2017 -2018 роках ринок праці продовжував покращуватися, отримуючи позитивні імпульси від економічного зростання, потужних перспектив глобального розвитку та адаптивної макроекономічної політики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Employment statistics* // *Ec.europa*. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Employment_statistics (дата звернення: 20.04.2019 р.).
2. *GDP and employment flash estimates for the fourth quarter of 2018* // *Ec.europa*. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/9573370/2-14022019-AP-EN.pdf/74195ad7-ce17-4c2f-b86c-c990c938bf30> (дата звернення: 24.03.2019 р.).

**Ковальчук Євгенія Олегівна, магістрантка,
Ляхович Галина Іванівна, д.е.н., доцент,
професор кафедри обліку та фінансів**

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЯК ЦІЛЬОВА УСТАНОВКА КОНТРОЛЮ

Діюча (самодостатня) система контролю не завжди є ефективною. На сучасному етапі, як показує практика, існуючі вітчизняні системи контролю (державного фінансового та податного контролю, недержавного фінансового контролю) є малоефективними. Обґрунтування означеного вислову та розкриття проблемних питань ефективності контролю буде розглянуто у наступних параграфах. Але вже зараз відзначимо, що прагнення учасників контрольного процесу досягти найвищої ефективності контролю досягається при оптимальному співвідношенні витрат на результат і результату, пов'язаного з досягненням мети. Для цього потрібно розробляти такі правила (принципи) функціонування системи контролю, фактичне виконання яких призведе до збільшення її ефективності. Забезпечення ефективності є однією з цільових установок контролю, а не принципом його функціонування. Безумовно, досягнення цієї мети можливо лише при неухильному дотриманні принципів контролю – саме такі умови стають вирішальним критерієм оцінки його ефективності. Із цього приводу вважаємо за недоцільне відносити до принципів системи контролю ефективність. Слід відзначити, що низка дослідників також відокремлюють принципи результативності, дієвості, економічності, але розкривають їхній зміст із позиції ефективності контролю, що також викликає певні дискусії [1].

Низка дослідників, розглядаючи ефективність як окремий принцип контролю, у деяких випадках пропонує його тлумачення, яке навряд чи співвідноситься або взагалі не співвідноситься з поняттям «ефективність». Так, Дікань Л.В. вважає, що принцип ефективності «передбачає пристосованість системи контролю до фінансової діяльності господарюючих суб'єктів і залежить від виконання контролюючими суб'єктами вимог: контроль має